

stressfaktor for mange unge, som må være så eksamensrettede, at de ikke har tid og ro til den personlige udvikling og dermed afklaring af, hvem de er, og hvor de skal hen i livet. Således kommer mange, ikke mindst på uddannelser med højt adgangskrav, først sent til klarhed over det, hvis de har valgt fejluddannelse. Disse studietvivlere ser vi i rådgivningerne mange af med alvorlige stresssymptomer og klager over manglende koncentration. Skal disse studietvivlere afklare sig, er det en nødvendighed, at de ikke presses yderligere af enten at skulle det, de ikke kan – nemlig læse – eller framelde sig. Hvis de framelder sig og senere finder ud af, at de vil tilbage til samme uddannelse, kan de måske ikke optages. Hvis de kan, vil de komme til at have optaget 2 studiepladser i alt og således have udelukket en tredje. Hvis de forbliver i SU-systemet, vil de typisk få finansieringsproblemer senere, fordi det er umuligt at følge trit, hvis tvivlen nager og koncentrationen svigter.

Der kan gives talrige eksempler på sociale begivenheder, som bevirker, at man ikke kan være studieaktiv. Et eksempel kan yderligere være de studerende, som af moralske grunde anser det for nødvendigt at passe en syg og døende forælder. Skal der for de uddannelsessø-

gende for fremtiden ikke være plads til almindelig medmenneskelig holdning, uden at det kommer til at koste uddannelse, er vi dybt bekymrede for den tid, som kommer.

De uddannelsessøgende har gennem de senere år på mange måder været trængt. Regeringens løfter til de uddannelsessøgende må vel også ses som udtryk for en erkendelse af dette. At regeringen ønsker at gøre op med kassetænkningen betyder vel netop, at det vil være oplagt mere bredt at se på de uddannelsessøgendes forhold i stedet for at spille bold mellem henholdsvis Socialministeriet og Undervisningsministeriet. Studerende er ikke kun studerende – de er også levende væsner, der som andre rammes af sociale begivenheder, og det i en meget usikker og præstationsorienteret fase af livet. Vi frygter, at de påtænkte ændringer vil betyde et ressourcospild i uddannelsessystemet som aldrig før, og de studerende, som nu grundet forskellige sociale begivenheder midlertidigt figurerer som sociale klienter, for fremtiden vil have risiko for at blive mere permanente sociale tilfælde.

Med disse ord vil vi anmode om, at konsekvenserne af de påtænkte ændringer overvejes. Vi anmoder samtidig om et møde med socialministeren.

Med venlig hilsen

På vegne af socialrådgiverne i Studenterrådgivningerne

BENTE MIDTGAARD

Bilag:

Tidligere brev af 16.6.1994 vedlægges.